

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 73.

Femte Session.

54de Møde.

Mandagen den 23de Januar.

(Fortf.)

Juslitsministeren: Det første Uendningsforslag, som er stillet, anseer jeg for en væsentlig Forbedring ved Loven. Hvad det andet angaaer, saa maa jeg efter de Uttringer, som ere faldne her i Salen i Aften, være i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at gaae den Vej, som anvises deri. Nogle af Thingets Medlemmer synes vel at antage, at der var Grund til at gjøre Forskjel mellem Saaes og Høsttiden, Andre derimod helde til den Mening, at det er ligesaa vigtigt, og ialfald ikke uvigtigt, at have Frihed med Hensyn til Saaetiden, og, da den gjældende Anordning ogsaa har en Undtagelse, hvad Arbeide i Saaetiden angaaer, er jeg i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at gjøre en Forandring i saa Henseende. Smidlertid troer jeg heller ikke, at man, hvis man bliver staaende ved Lovforslaget, saaledes som det er affattet, vil faae en tilfredsstillende Regel; det forekommer mig nemlig, skøndt den gjældende Forordning vel heller ikke er ganske tydelig i saa Henseende, at den dog udtaler bestemtere end Lovforslaget, at det Arbeide, som undtagelsesviis under visse Betingelser skal være tilladt, er Saaes og Høstarbeide. Der kan, saavidt jeg skjønner, ikke være tilstrækkelig Grund til paa en vis Tid, da ellers Høstning og Saaening gaaer for sig, at tillade alt Slags Markarbeide, og, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt man skal give en ubetinget Tilladelse til at foretage Saaes eller Høstarbeide, saa troer jeg heller ikke, at det, hvis man tvøvrigt finder, at det er en rigtig Regel, at Arbeide udenfor Huset ordentligviis skal være forbudt, da er rigtigt ubetinget at tillade disse Slags Arbeider. Det

er vistnok, at det er Arbeider af stor Vigtighed med Hensyn til Landets Velstand; men, naar man admitterer en Undtagelse af den Beskaffenhed, som indeholdes i den gjældende Forordning, troer jeg, at man i den Henseende har gjort tilstrækkeligt. — Det tredje Uendningsforslag anseer jeg for vel grundet, men jeg troer dog ikke, om ogsaa dette Forslag vedtages, at man derfor bør favne den Regel, som fremdeles indeholdes i den gjældende Forordnings § 4, hvad Dverenskomster om Arbeide angaaer; men det skal jeg i Aften ikke nærmere udtale mig om, siden der med Hensyn dertil ikke er stillet noget Uendningsforslag.

B. Christensen: Ja, af hvad jeg har hørt her, maa jeg dog tilstaae, at jeg for min Deel ikke kan finde mig foranlediget til at stemme for noget af de stillede Uendningsforslag. Det forekommer mig, at de maatte være væsentlige Forbedringer af det foreliggende Lovforslag, hvis de burde komme i Betragtning, da det vistnok maa være Reglen, at man ikke gjerne afviger fra de Beslutninger, hvortil det andet Thing er kommet. Men det er saa langt fra, at jeg anseer de stillede Forslag for Forbedringer, at jeg meget mere bedømmer dem ganske modsat. Den meget ærede Forslagsstiller har saaledes sagt, at disse Uendningsforslag førte det fra det andet Thing modtagne Forslag nærmere tilbage til den bestaaende Anordning, og det er sandt; men vi, som i denne see en saare uheldig Anordning baade i sit Princip og i sine Virkninger, kunne naturligviis ikke finde det at være en Andefaling for dem, at de føre dette Lovforslag tilbage til den bestaaende Anordning. Jeg maa overhovedet tilstaae, at jeg troer, at man bestandigt holder alfor overvefende fast ved Hensynet til Sabsathen. Jeg troer, at man ikke seer nok hen til navnlig den meget talrige Klasse af Med-